

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714010688
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714010688.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného S. S. pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 17. júla 2015 v Košiciach o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 21. 5. 2015, sp. zn. 3T/193/2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Rozhodujúc vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného S. S., nar. XX. XX. XXXX v X. - V.,

u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 11. 10. 2014 medzi 5.00 hod. a 6.00 hod. previedol cez hranicu medzi Ukrajinou a Slovenskou republikou, mimo hraničného priechodu na presne nezistenom mieste v služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké, jedného nelegálneho migranta C. K., H.. X. X. XXXX, Č. L. M. XXBAXXXX, štátnej príslušnosti Gruzínska, ktorý nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, pričom tohto nelegálneho migranta previedol ďalej po území Slovenskej republiky až do mesta Sobrance, k benzínovému čerpadlu spol. Slovnaft, kde pri predajni Vinárskych závodov Tibava na štátnej ceste E/50, boli kontrolovaní hliadkou Mobilnej zásahovej jednotky Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance dňa 11. 10. 2014 o 22.40 hod. a následne boli predvedení na OHK PZ Vyšné Nemecké.

t e d a

pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky, organizoval nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky,

t ý m s p á c h a l

prečin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1 Tr. zák.

a z a m u s ú d u k l a d á:

Podľa § 355 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 3 (troch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.5.2015, sp.zn. 3T/193/2014 bol obžalovaný S. S. uznaný vinným pre zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 11. 10. 2014 medzi 5.00 hod. a 6.00 hod. previedol za materiálnu výhodu pre seba (prisľúbené zamestnanie) cez hranicu medzi Ukrajinou a Slovenskou republikou, mimo hraničného priechodu na presne nezistenom mieste v služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly PZ Vyšné Nemecké, jedného nelegálneho migranta C. K., H.. X. X. XXXX, Č. L. M. XXBAXXXXX, štátnej príslušnosti Gruzínska, ktorý nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, pričom tohto nelegálneho migranta previedol ďalej po území Slovenskej republiky až do mesta Sobrance, k benzínovému čerpadlu spol. Slovnaft, kde pri predajni vinárskych závodov Tibava na štátnej ceste E/50, boli kontrolovaní hliadkou Mobilnej zásahovej jednotky Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance dňa 11. 10. 2014 o 22.40 hod. a následne boli predvedení na OHK PZ Vyšné Nemecké.

Bol mu za to uložený podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 , § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne, podľa § 65 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj trest vyhostenia z územia SR na dobu 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný S. S. (ďalej len „odvolateľ“), a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení - prostredníctvom svojho obhajcu - poukazuje na dôkazy, z ktorých vychádzal prvostupňový súd. Konštatuje, že svedkovia Z. Š. B. B. Š. uvádzajú popis udalostí od jeho zadržania (spolu s C. K.) až do odovzdania orgánom hraničnej polície. Pokiaľ sa týka výpovede svedka C. K. z prípravného konania, tak táto je nevierohodná, neúplná a nezákonná, nakoľko sa menovaný snažil len o jeden cieľ - získanie azylu. Na viac, pri výpovedi tohto svedka v prípravnom konaní nebol prítomný, taktiež nemal obhajcu, i keď boli splnené podmienky pre povinnú obhajobu. V dôvodoch ďalej pokračuje poukazom na porušenie práva na tlmočníka a prekladateľa vzhľadom na svoju štátnu príslušnosť - občan Ukrajiny a materinský jazyk - ruština. V súvislosti s uvedeným nedostatkom - absenciou obhajcu - namieta závery prvostupňového súdu vo vzťahu k hodnoteniu výpovede svedka C. K.. Nemožno opomenúť, že odvolateľ po zadržaní spolupracoval, pokúšal sa komunikovať a požiadal o azyl, v súvislosti s ktorým prebieha azylové konanie. Pokračuje citáciou § 355 Tr.zák. s tým, že v tomto prípade chýba jeden zo základných znakov skutkovej podstaty, a to je úmysel odvolateľa previesť osobu, ktorá nie je štátnym občanom SR cez štátnu hranicu. Taktiež nie je preukázaný úmysel odvolateľa získať pre seba priamo inú materiálnu výhodu, ktorá má spočívať v získaní práce u nelegálneho migranta C. K. po prípadnom udelení azylu na území Slovenskej republiky. Ak aj by bol, tak tento prisľub bol čisto teoretický, nejasný a neistý. Priebeh celého trestného konania je poznačené viacerými procesnými chybami a postavené len na jednej výpovedi z prípravného konania. Vykonaným dokazovaním sa teda nepodarilo zabezpečiť dostatok dôkazov preukazujúcich vinu odvolateľa. Svedčí o tom skutočnosť, že neuzavrel dohodu o vine a treste s prokurátorom napriek navrhovanému uloženiu podmienečného trestu odňatia slobody, lebo sa cíti nevinný. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu z dôvodu § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. a oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom, alternatívne, aby po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor nevyužil svoje oprávnenie v zmysle § 314 Tr. por. a nepodal vyjadrenie k odvolaniu.

Obhajca odvolateľa v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na podrobné odôvodnenie odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné a z uvedených dôvodov navrhol podané odvolanie zamietnuť.

Odvolaateľ v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí požiadal, aby mu bola daná šanca, aby napravil svoju chybu, každý človek má právo sa myliť a dopustiť sa chýb, súd trvá dlho a on nemá informácie o dianí doma a žiada uloženie podmieneného trestu.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolaateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolaateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu , odvolací súd zistil nasledovné.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam prvostupňového súdu je potrebné uviesť, že tieto majú - v podstatných bodoch - oporu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú dostatočne rozobrané v odôvodnení preskúmaného rozsudku.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, prvostupňový súd vykonal dostupné a potrebné dôkazy a to tak výsluchom odvolateľa, výsluchmi svedkov Z. Š. a B. Š., prečítaním výpovede svedka C. K., ako i listinnými dôkazmi, z ktorých dôkazov po ich vykonaní vyplynulo ako došlo k žalovanému skutku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu - v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por., ale tieto nevyhodnotil správne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. Odvolací súd tak mal pochybnosti o správnosti skutkového výroku v napadnutom rozsudku, pretože tento nezodpovedá úplne výsledkom dokazovania na hlavných pojednávaniach.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok odvolateľa, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v rámci kontradiktórnosti procesu dôkazy zadovážené orgánmi činnými v trestnom konaní - v danom prípade vyšetrovateľom - slúžia prokurátorovi ako podklad pre ďalší procesný postup.

Prokurátor je povinný - § 234 Tr.por. - pred podaním obžaloby preskúmať výsledky vyšetrovania (eventuálne skráteného vyšetrovania) a posúdiť, či dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. V tejto súvislosti, posúdenie predmetnej otázky závisí od toho, či v prípravnom konaní boli dôkazy potrebné pre meritórne rozhodnutie súdu obstarané v súlade so zákonom. Taktiež je povinný preskúmať, či policajt postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, osobitne s tými, ktoré zabezpečujú právo na obhajobu. Pokračuje skúmaním, či obvinenému a jeho obhajcovi (eventuálne ďalším osobám) bolo umožnené preštudovanie spisu, a v prípade podaných návrhov na doplnenie vyšetrovania (eventuálne skráteného vyšetrovania) bol postup policajta, ktorý sa týka týchto návrhov, správny a dôvodný.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolateľ do zápisnice o výsluchu zadržaného dňa 12.10.2014 (vid' č.l. 8 - 10 spisu), zápisnice o výsluchu obvineného dňa 12.10.2014 (vid' č.l.24 - 29 spisu) a zápisnice o výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie dňa 13.10.2014 (vid' č.l.19 - 21 spisu) uvádzal, že slovenský jazyk ovláda slovom i písmom a nežiada, aby bol prítomný tlmočník z jazyka ukrajinského, dokonca sa vzdal svojho práva zúčastniť sa výsluchu svedkov vo veci a taktiež si nezvolil obhajcu a nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Je ale pravdou, že pri výsluchu pred vyšetrovateľom opätovne uviedol, že žiada o azyl z dôvodu, že sa nechce zapojiť do vojny a bojovať proti rodným ľuďom.

Na tomto mieste odvolací súd podotýka - reagujúc na námietku odvolateľa o jeho snahe smerujúcej k získaniu azylu - že sa už v minulosti podrobil na území Slovenskej republiky azylovému konaniu, teda videl procedurálny rozdiel v tom, ako a ktorými orgánmi bolo s ním komunikované po zadržaní v rámci trestného konania.

Podľa zistení odvolacieho súdu, prvostupňový súd pri právnej kvalifikácii konania odvolateľa ako zločinu prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák. vychádzal zo záveru, že odvolateľ v úmysle získať pre seba priamo inú materiálnu výhodu, sa tak mal dopustiť žalovaného skutku, pričom materiálnou výhodou pre neho malo byť prisľúbené zamestnanie zo strany C. K..

Menovaný v procesnom postavení svedka bol vypočutý dvakrát - prvýkrát vo veci neznámeho páchatela dňa 12.10.2014 (vid' č.l. 34-37 spisu) a potom druhýkrát vo veci odvolateľa dňa 12.10.2014 (vid' č.l. 38-41 spisu). Prvá výpoveď však nie je procesne použiteľná a pokiaľ bola prečítaná na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por., na obsah tejto výpovede nemožno (vid' č.l. 34-37 spisu) vôbec prihliadať. Vo vzťahu k výpovedi svedka C. K. v trestnej veci odvolateľa (vid' č.l. 38-41 spisu), je potrebné konštatovať, že procesne bola realizovaná na základe vyjadrenia odvolateľa, že sa nechce zúčastniť výsluchu svedkov v jeho trestnej veci.

Z obsahu výpovede svedka C. K. (vid' č.l. 38-41 spisu) je zrejmé, kedy, ako a za akých okolností a z akých dôvodov prišli k ukrajinsko - slovenskej hranici a túto prekročili smerom do Slovenskej republiky. Pokiaľ sa týka materiálnej výhody pre odvolateľa (na ktorej bola založená právna kvalifikácia skutku ako zločinu prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák.), tak táto mala spočívať v prisľúbení zamestnania) a možno ju vyvodiť a to z jednej jedinej vety vo výpovedi svedka C. K., keď uviedol „...a dohodli sme sa, že až dostaneme azyl na Slovensku, tak keď budem podnikáť, tak mu dám prácu...“. Prípadné vyjadrenia odvolateľa v jeho výpovediach v rôznom procesnom postavení v prípravnom konaní vo vzťahu k tejto otázke nie sú jednoznačné, skôr všeobecné, ale aj tak z celkového pohľadu a zákonných dôvodov procesne nepoužiteľné.

Ako už bolo uvedené, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odvolateľ sa v zásade dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Odvolací súd však zo znenia žalovaného skutku, pre ktorý bol uznaný odvolateľ vinným napadnutým rozsudkom, vypustil časť „... za materiálnu výhodu pre seba (prisľúbené zamestnanie),...“, nakoľko nebolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že sa tohto konania odvolateľ dopustil pre už uvedenú materiálnu výhodu pre seba. Na viac, ak je sporná procesná použiteľnosť výsluchu tohto svedka, i keď vyšetrovateľ procesne postupoval podľa vtedajších vyjadrení odvolateľa.

V určitej časti prípravného konania sa však odvolateľ začal domáhať postupu podľa § 28 Tr. por. a nasl. vo vzťahu ku tlmočeniu, resp. prekladu listín, a to do jazyka ruského.

Odvolateľ i potom, a to v rámci konania o dohode o vine a treste - za prítomnosti svojho obhajcu - uviedol, že slovenský jazyk ovláda dostatočne a nežiada, aby bol v konaní prítomný tlmočník z jazyka ukrajinského a nežiada písomný preklad písomností v zmysle § 28 ods. 4, ods. 5 Tr. por.

Obdobne ako prvostupňový súd, i odvolací súd z rozhodnutia Migračného úradu MV SR zo dňa 20.2.2015, ČAS: MU-387-17/PO-Ž-2014 zistil, že žiadosť odvolateľa o udelenie azylu z dôvodu „vojenských nepokojov na Ukrajine, nechce ísť bojovať a bojí sa o svoj život“, bola zamietnutá ako žiadosť zjavne neopodstatnená. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odvolateľ už vstúpil na územie SR, a to nelegálne dňa 3.7.2013, kedy bol zadržaný pod falošnou identitou S. K. V., pričom dňa 7.9.2013 utiekol do Rakúska, následne odišiel do Nemecka, ďalej do Talianska a napokon do Švajčiarska, v ktorej každej krajine požiadal o udelenie azylu, ktorý mu však nebol udelený. V tejto súvislosti odvolací súd doplnil dokazovanie - postupom podľa 326 ods.5 Tr.por. - a to prečítaním rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.6.2015 a jeho doplnku zo dňa 6.7.2015, sp.zn. Saz/2/2015, ktorými rozhodnutiami bolo potvrdené vyššie uvedené rozhodnutie migračného úradu.

Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr.por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vo vzťahu k procesným námietkam odvolateľa, odvolací súd považuje za potrebné ďalej uviesť nasledovné.

Pri hodnotení dôkaznej situácie odvolací súd tak prihliadol len k dôkazom, ktoré boli vykonané po podaní obžaloby na hlavnom pojednávaní, t.j. v rámci kontradiktórnosti procesu a pri postupe v zmysle § 28 Tr.por. a nasl., to znamená na procesné úkony (v rámci dokazovania) vykonané za prítomnosti tlmočníka, resp. prekladateľa. Z uvedeného vyplýva, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané konanie odvolateľa a v tejto súvislosti je potrebné ešte uviesť, že to bol i odvolateľ, ktorý taktiež popísal - a to v zásadných bodoch - ako došlo ku spáchaniu stíhaného skutku.

Ako už bolo skôr uvedené, odvolací súd vypustil časť skutku, v dôsledku čoho bolo potrebné konanie odvolateľa právne kvalifikovať len ako prečin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1 Tr. zák., nakoľko odvolateľ pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom SR (v tomto prípade pre občana Gruzínska C. K.) organizoval nedovolené prekročenie štátnej hranice SR a organizácia spočívala v celkovom riadení páchania trestného činu, či už na území Ukrajiny pri ceste ku hranici so Slovenskou republikou, alebo samotného prechodu ukrajinsko-slovenskej hranice smerom do Slovenskej republiky mimo hraničného prechodu, ktorý by bez pomoci odvolateľa C. K. nebol úspešne uskutočnil.

Odvolateľ tak svojím konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu, a to ako po stránke objektívnej, tak i subjektívnej konaním úmyselným s úmyslom priamym - § 15 písm. a) Tr.zák.

Závažnosť konania odvolateľa je daná tým, že porušil záujem Slovenskej republiky na kontrole osôb, ktoré prekračujú jej štátnu hranicu - a to obojsmerne, čo vyplýva z ďalších potrieb spočívajúcich v regulovaní prístahovalectva, zabránení pašovania tovaru ako i príchodu cudzích skupín organizovaného zločinu.

Odvolací súd pri určení druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a nasl., prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ale tiež i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, súčasne dôsledne zohľadnil i potrebu zákonného účelu trestu z hľadiska tak individuálnej represie, ale i generálnej prevencie.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby.

Pri ukladaní trestu odvolací súd prihliadol v zmysle § 38 ods. 2, ods.3 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností a ako poľahčujúcu okolnosť súd hodnotil, že odvolateľ viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pričom priťažujúcu okolnosť nezistil.

Nakoľko odvolateľ v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Napokon, odvolací súd uložil odvolateľovi v súlade s § 65 ods.1, ods.4 Tr.zák. aj trest vyhostenia, nakoľko si to vyžaduje verejný záujem spočívajúci v tom, aby sa odvolateľ opätovne nedopustil trestnej činnosti. Odvolateľ nie je občanom Slovenskej republiky a ani osobou, ktorej bol udelený azyl alebo bola poskytnutá doplnková ochrana. Odvolateľ síce ako osoba požiadal o azyl, ale tento mu nebol udelený, ako vyplýva z vyššie citovaných rozhodnutí migračného úradu i krajského súdu.

Preto na základe vyššie uvedených zistených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.